

kázání Bystřička, Ružďka 27. 8. 2023 **Z negativu učíš pozitiv!** (Vstup 144)

introit: **Má duše se rozpomíná, rozpomíná a hroutí se ve mně. Beru si však k srdci a s důvěrou očekávám Hospodinovo milosrdenství, jež nepomíjí, jeho slitování, jež nekončí. Obnovuje se každého rána, tvá věrnost je neskonalá. „Můj podíl je Hospodin,“ praví má duše, proto na něj čekám. Dobrý je Hospodin k těm, kdo v něho naději složí, k duši, jež se na jeho vůli dotazuje. Je dobré, když člověk potichu čeká na spásu od Hospodina. (Pláč 3, 20-26)**

píseň 172 (130)

modlitba

čtení: Lukáš 12, 22-35

píseň 313 (440)

text kázání: Žalm 63

Milí přátelé, bratři a sestry,

kdo z vás je fotograf? Dneska si tak možná připadá každý, kdo fotí mobilem. Kdo z vás ale umí po starém způsobu vyvolávat fotky? To už každý neumí. Já také ne. A víme, jak se to dělá? Jak se vyvolává film ve fotokomoře? Je to docela složitý proces, při němž nemůže být přítomno přirozené světlo. Je tam světlo zcela jiné. Červené, nebo dnes spíše i oranžové, žlutozelené apod.? A víte, jak se nazývá film ve fotoaparátu? **Negativ**. A jak se říká vyvolaným fotkám? **Pozitiv**.

Negativ a pozitiv. Když se u černobílého filmu podíváte na negativ, tak tam je vše převrácené, než ve skutečnosti. Tam, kde byla fotografovaná scéna nejvíce světlá, tam je nejtmaší. A tam, kde byla tmavá, tak tam je naopak světlá. A když se podíváte na negativ a porovnáte jej s pozitivem, tedy s vyvolanou fotkou, tak co je hezčí? Samozřejmě že ten pozitiv. A samozřejmě, když je na fotce něco pozitivního, třeba rodinná fotka, tak z té fotky můžeme vnímat většinou pozitivní energii. Krásné vzpomínky, nostalgii apod. Je to tak? Co je ale ještě povzbudivé? Že z jednoho negativu lze vytvořit mnoho pozitivů!

Už víte, kam mířím? Je tvůj život negativ, anebo pozitiv? Máš převrácený pohled, převrácené myšlení? Tam kde máš vidět světlo, vidíš jen černo? Anebo máš zdravé postoje a nadějný pohled do života? Ve světě kolem sebe potkáváme mnoho negativních lidí. Křesťané by ale k takovým rozhodně neměli patřit. **Křesťan by neměl být ten, který se nechá ničit vlivem světa z tohoto světa.** Jak jistě všichni víme, když fotograf vyvolává fotografie a někdo otevře fotokomoru a vnikne tam denní světlo, tak se fotky nepovedou. Takovou fotokomorou je vlastně naše srdce. A od svého srdce máme klíč pouze my sami. Jsi tedy zodpovědný za svůj život, co nebo koho si tam pouštíš! Jsi zodpovědný za to, jestli se staneš nepovedenou fotografií, anebo jestli budeš přinášet pozitivní světlo. Jsi zodpovědný za to, jestli **lampa tvého srdce** přináší tmu, anebo jestli **hoří plamenem Božího Ducha.**

Bratři a sestry, já neustále žasnu nad tím, jak v přírodních zákonech a objevech můžeme objevovat Stvořitelské dílo a poznávat tak Boha a Boží principy. Člověk, který ještě nepoznal Boha a který neuvěřil v Ježíše Krista a nepřijal ho za svého Pána a Spasitele je jako negativ. Člověk bez Krista je jako **stín, který nakonec zmizí**, jak praví Bible. Člověk bez Krista se nemůže stát součástí Božího alba Knihy života. Považte, kdo z nás by si do fotoalba k jiným fotkám dal negativ? Abychom byli přidáni do Božího alba Knihy života, musíme se nechat proměnit v pozitiv. A tím, kdo nás takto může proměnit v té Boží fotokomoře je pouze Kristus! A proto je potřeba se mu dát. **Dovolit Mu, aby ve tvém a mém životě jednal.** Aby nás proměňoval. Aby tam, kde jsme negativ, jsme se stali pozitiv. To ovšem předpokládá vydat se mu absolutně. Dovolit Mu, aby uzavřel dveře tohoto světa. Aby nás neničilo světské světlo. Ano, je to někdy velmi složité. Mnohé okolnosti, různé situace, někdy velmi těžké věci, problémy, nemoci, to vše pokřivuje a ničí naše nitro, náš život, pak si můžeme skutečně připadat jako nepovedená, pokažená fotka. A v této pokaženosti pak jdeme, žijeme, trápíme se a je nám na nic. Pokud to tak máš, pokud si tak připadáš, pokud si myslíš, že jsi pokazil, cos mohl a že nejsi hoden dostat se do Božího alba Knihy života, pak mám pro tebe radostnou zprávu evangelia. Ten největší a nejdokonalejší Fotograf Pán Ježíš Kristus má totiž tvůj negativ! A jak víme, z negativu je možné vytvořit mnoho pozitivů! A kolikrát už to tak s námi udělal! Ovšem pouze za předpokladu, že jsme Mu to opět dovolili!

Že jsme, tak jako poprvé, se Mu cele odevzdali. Že jsme zemřeli hříchu a tomuto světu a přijali od Krista život nový. K této skutečnosti se připomínají dvě věci. Křest vodou a proměna skrze Ducha svatého. Jsem fascinován tím, že tuto proměnu můžeme najít i ve fotokomoře. Negativ fotograf nejprve **ponoří** do roztoku tzv. **vývojky**. Na fotografický papír to je jako ten **Bohem vytvářený nový život**, se nanesou jemné částičky stříbra. O stříbru

v biblické řeči čteme např. ve 12. žalmu: **Co vysloví Hospodin, jsou slova ryzí, stříbro přetavené do kadlubu v zemi, sedmkrát protříbené.** Tady vidíme, jak velkou roli zde hraje slovo Boží. Jak je důležité pro náš život! Jak je důležité se sytit především jím, a ne tím, co hlásá tento svět! Jestliže Boží slovo nám je prioritou, a jestli hledáme Boží tvář na modlitbách, pak nás nemůže jen tak rozházet to, co přináší tento svět.

A tak pojďme právě nyní do Božího slova a vlastně i do modlitby. Do modlitby krále Davida, kterou máme zaznamenanou v tom 63. žalmu, který jsme četli. David se nachází v těžké chvíli. V době, kdy ještě nebyl král, mu usiloval o život král Saul. David se skrýval v poušti. Jak sám říká, nachází se **ve vyschlé, prahnoucí, bezvodé zemi.** Poušť byla v tehdejšímu judaismu vnímána jako to nejnegativnější místo. Místo temnoty, doupe nebezpečných zvířat, úkryt démonů a smrti. Místo bez života, které přináší jen smrt. David tam pociťuje obrovskou žízeň a jeho tělo je již vyschlé. Kdoví, jak dlouho nepil a kolik mu v takové situaci zbývalo života? I takové myšlenky se člověku narodí v hlavě. Strach, pochybnosti, bezmoc, beznaděj, umírání. V tom žalmu ale vidíme, že on tohle všechno převrátil. On Bohu nenadává, že nemá co pít. On na své žízni si uvědomí, že je potřeba především uhasit žízeň duše. A proto řekne: **Bože, tys Bůh můj! Hledám tě za úsvitu, má duše po tobě žízni.** A když si uvědomí, že jeho vyčerpané a vyschlé tělo doslova umírá, tak Bohu nevyčítá, kam jsi mě to dostal, proč mi nepomůžeš? Opět i to své umírání převrátí na Boha. **Mé tělo touhou po tobě hyne ve vyschlé, prahnoucí, bezvodé zemi.** A v této tak zoufalé, těžké a z lidského pohledu možná poslední chvíli si uvědomuje, že najít **Boží milosrdenství je lepší než samotný život.** A proto **jeho rty** než naříkání raději **chválí Boha zpěvem.** Není to, bratři a sestry, úžasné? Není to krásný návod, jak zahnat i ty nejčernější myšlenky? A to i v té poslední chvíli, ve chvíli zoufání i umírání? David nám je povzbuzením i pro chvíle, kdy nemůžeme jít do shromáždění církve. Kdy nemůžeme jít do kostela. On říká Bohu, **vyhlížím tě ve svatyni, chci spatřit tvoji sílu a slávu;** Kde tam na poušti v odloučení od všech mohl vidět svatyni? Samozřejmě ji neviděl, ale měl ji ve svém srdci. Vždyť Pán přece říká, že chce přebývat v chrámech lidských srdcí, nikoliv v chrámech udělaných lidskýma rukama. Ve svém srdci měl Boha a tam se s Ním setkával. Na kterémkoliv místě a v jakékoliv situaci. A díky tomu pociťoval, že i když měl třeba hlad, tak **má duše se sytí nejučtější stravou, moje rty plesají, má ústa zpívají chválu. Ne chlebem je živ člověk, jak praví Pán Ježíš, ale především Slovem vycházejícím z Božích úst.** A ještě jeden praktický návod David poskytuje. Všem, kteří mají bezesné noci. Všem, kteří se budí a nemohou z různých důvodů spát. David odhání strach a noční můry a místo toho **rozjímá o Bohu za nočních hlídek.** A stejně jako za úsvitu, tak **si Hospodina připomíná na lůžku** i večer. Vzpomíná na to, jak ho Bůh mnohokrát vysvobodil a díky tomu má naději do budoucnosti navzdory všem okolnostem. A poslední, co nám v tomto žalmu ukazuje je dvojí věc. **Má duše přilnula k tobě, tvá pravice mě pevně drží.** Má duše se dává do tvých rukou, to je pohyb směrem k Bohu a z Boží strany zase s důvěrou očekává, nebo je vlastně doslova ujištěn, že Bůh ho drží pevně a nic, a to ani smrt ho z ruky Boží nevyrvé.

Milí přátelé, můžeme se nacházet v jakékoliv negativní situaci, pokud ale máme nový život v Kristu, pokud je Kristus naším Pánem, pak Mu dovolme, aby proměňoval naše negativa, naše beznaděje a skepse. Nechme se proměňovat Božím slovem, čtěme ho, budujme se jím pro těžké časy, abychom mohli obstát. Nechme se prostoupit tím Božím světlem, které promění náš negativ v pozitiv. **Nemějme starost o svůj život,** jak praví Pán Ježíš. Nenechme se pohltnuti strachy a starostmi, co s námi bude. Jsme přece v Jeho rukách a tak se nemusíme bát. **Kdo z nás může jen o píd' prodloužit svůj život, bude-li se znepokojovat?** Znepokojení je něco, co nám nepomůže. Spíše se radujme a chvalme Pána. Netrapme se, ale **hledejme nejprve Boží království a to ostatní nám bude přidáno. Buďme tedy připraveni a naše lampy ať hoří.** Ať hoří Božím světlem, pokojem, láskou a nadějí. Amen. Píseň 188 (370)

Modlitba

Slovo poslání: Jeremjáš 29, 11-13)

Požehnání: Milost Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary i přítomnost Ducha svatého budiž a zůstávej se všemi námi. Amen.

Píseň 411 (487)